

BÉCSI POSTA

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTESÍTŐJE
Új sorozat, XI. évfolyam, 3. (83.) szám

Bécs, 2016 március

Pozsony Ferenc

Székely kopjafák szimbolikus kontextusokban

A magyar elit tagjai a kopjafákat első ízben a modern polgári nemzet és nemzeti kultúra építésének hőskorában, a romantikus kultúraszemlélet jegyében fedezték fel, amikor olyan ősi jelképeknek tartották, melyek legmegfelelőbb módon bizonyítják és reprezentálják a székelység keleti eredetét és származását. A kopjafákkal kapcsolatos romantikus képzetek jelentős mértékben elősegítették, hogy a 20. század során még összetettebb, elvontabb jelentéseket közvetítsenek új helyszínekben és kontextusokban. A század elején már megjelentek szecessziós épületek szerkezetében és könyvgrafikákban, valamint különböző szépirodalmi szövegekben is.

Kiemeljük, hogy a kopjafa egészen a 19. század végéig elsősorban egy-egy konkrét személyre, annak eltávozására emlékeztetett, tehát alapvető jelentése halállal és értékvesztéssel volt kapcsolatos. A kultúra szimbolikus tárgyi elemeként koncentrált formában fejezte ki egy-egy lokális közösség transzcendenshez és elmúláshoz fűződő viszonyát, valamint térformáló szemléletének jellegzetességeit. Ennek is köszönhető, hogy az utóbbi száz évben további jelképes üzeneteket közvetített, előbb székely és regionális szimbólummá vált, majd Trianon után egyre inkább megerősödtek az etnikai (székely) és a nemzeti (magyar) identitás reprezentációjával kapcsolatos funkciói.

A második világháború utáni évtizedekben, különösen az 1968-as eseményeket követő ideológiai lazítás eredményeképpen, a kopjafákat előbb magyar értelmiségiek (például Orbán Balázs, Tamási Áron) sírjánál állítottak, majd később publikus terekben, különböző történelmi események emlékhelyén is.

Az 1989-es romániai rendszerváltozás utáni években a kopjafák már nemcsak a történelmi személyiségek sírjánál jelentek meg, hanem különböző történelmi események (pl. 896-os honfoglalás, mohácsi csata, kuruc szabadságharc, 1848-as forradalom, első és második világháború, 1956-os kommunista ellenes forradalom, 1989-es romániai fordulat stb.) kiemeltebb színterein vagy emlékhelyein is.

A magyar történelmi emlékezet tárgyi szimbólumait rendszerint temetőknél, templomok kertjében vagy szomszédságában, különböző közterekben helyezték el. Így létesítettek kopjafás emlékhelyeket például a mohácsi (1526) és a nyergestetői (1849) csatában elesettek tömegsírjánál, a budapesti Széna téren, valamint a rákoskeresztúri temető 301-es parcellájában az 1956-os áldozatok emlékére.

Miközben a kopjafák fokozatosan eltávolodtak a temetőktől, gyökeresen megváltozott alapvető, elsődleges funkciójuk is. Az újonnan létrehozott emlékhelyeken egy-egy lokális közösség ünnepeinek kiemelt, központi elemeivé váltak.

Kihangsúlyozzuk, hogy az 1989-es kelet-európai rendszerváltozás forrágatagában viszonylag rövid idő alatt összmagyar jelképekké váltak. A fából faragott faoszlopok tehát kiléptek szűkebb hazájukból, a Székelyföld területéről, s az erdélyi, a magyarországi, a Kárpát-medencei, valamint a távolabbi földrészekén élő magyar közösségek publikus tereiben már számos új jelentéssel és funkcióval gazdagodtak.

Érdekes magyar sajátosságnak tartjuk, hogy éppen egy halál- és sírjel, tehát elmúlással, értékvesztéssel kapcsolatos elem vált előbb regionális és etnikai, majd magyar nemzeti szimbólummá különböző közösségi rítusok szerkezetében.

A kopjafák esete azonban nem egyedülálló, mivel a székely népballadák, viseletek, festékesek, kötött kapuk és a kürtöskalács is hasonló utat járt be a 20. század során. Kiléptek természetes, lokális, regionális világukból, s az 1989-es rendszerváltozás után össznemzeti jelképekké, magyarság szimbólumokká váltak.

A Bornemisza Péter Társaság 2016. március 6-án, a társaság bécsi székházában megtartotta a három esztendőnként esedékes tisztújító közgyűlését.

A Bornemisza Péter Társaság újonnan megválasztott vezetősége:

Dr. Bartók Miklós	elnök
Univ.Prof. Mag. Joó Imola	elnökhelyettes
Mag. Tubák Csaba	titkár
Mag. Kászoni Zoltán	titkárhelyettes, lapszerkesztő
Dipl. Ing. Dézsi-Szente Zsuzsa	pénztáros
Mag. Hollós József	helyettes pénztáros
Ragóné Tóth Anikó	kontroller

MEGHÍVÓ

a Bornemisza Péter Társaság áprilisi rendezvényére

Meghívottunk:

dr. Pozsony Ferenc

**erdélyi magyar néprajzkutató, a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem
Magyar Néprajz és Antropológia Intézetének professzora,
a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja**

" Lokális ünnepek Székelyföldön "

**2016. április 3.-án, vasárnap, d.u. 17:30 órakor
A rendezvény helyszíne: Bécs 6., Capistrangasse 2/15**

dr. Pozsony Ferenc az orbaiszéki Zabolán született 1955. április 16-án.

Elemi iskolai tanulmányait a szülőfalujában végezte, majd 1974-ben Kovásznán érettségizett.

1981-ben szerzett bölcsész szakos diplomát a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen.

1981-1989 között Kézdivásárhelyen tanított magyar nyelv és irodalom szakos tanárként, majd 1990-től kezdődően a kolozsvári BBTE oktatója.

1997-ben védte meg Szász hatás az erdélyi magyar népszokásokban című doktori disszertációját.

2002-től egyetemi professzor a BBTE Magyar Néprajz és Antropológia Tanszékén, 2005-től pedig doktori program vezetője. 2014-től a Debreceni Egyetem Néprajzi Tanszékén is professzor.

Eddig 14 önálló és 6 társszerzővel írt kötete jelent meg. 103 tanulmánya konferenciakötetben, 65 dolgozata pedig szakmai periodikában olvasható. Több mint 85 folyóiratcikke jelent meg, 22 tudományos kötetet szerkesztett.

1990-2002 között a Kriza János Néprajzi Társaság elnöke, 2012-től pedig tiszteletbeli elnöke. Tanítványaival együtt 2013-ban alapította a Csángó Néprajzi Múzeumot.

2011-től a Nemzetközi Magyarástudományi Társaság alelnöke.

Díjak, elismerések:

1989: Jankó János Díj (Magyar Néprajzi Társaság, Budapest)

1997: Külföldi Tiszteleti Tag (Magyar Néprajzi Társaság, Budapest)

1998: Bányai János Díj (Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület, Kolozsvár)

2002: Györffy István Díj (Magyar Néprajzi Társaság, Budapest)

2004: Csángó Kultúráért Díj (Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma, Budapest)

2011: A Köztársaság Elnökének Érdemérme (Magyar Köztársaság Elnöke)

„A hatalom nem ismeri a szeretetet”

R. Kiss Kornélia interjúja Szabó T. Anna költőnővel (részletek)

Óriási feldolgozatlan sérelem- és frusztrációhalmaz jellemzi a nőket, amely századokon, ezredeken át gyűlt össze. De ez nem csak a férfiak hibája; a hierarchikus hatalmi rendszerek akkor is nagyon kegyetlenek tudnak lenni, ha nők működtetik őket – véli Szabó T. Anna. Nemrég könyvben is megjelent Lackfi Jánossal folytatott verspárbaja, a *Ver Slavina*, amelyet a nők szerepéről szóló közéleti vita ihletett. A két költő a Facebookon felelgetett egymásnak nőkről és férfiakra szóló versekkel. Később más költők is bekapcsolódtak a párbeszédbe, és sok ezer olvasó követte a *ver Slavina*-t, végül egy válogatás is megjelent a versekből. A költőnek ősszel jelenik meg az első novelláskötete, amelyet „haragkönyvként” határozott meg.

– **Ősszel debütált színészként, az *Anyám*, és más futóbolondok a családból egyik mellékszerepét kellett eljátszania. Mit kapott ettől a történetből?**

– Nekem az volt a fontos a filmben, hogy a szerelem megváltást jelenthet. A főszereplő, Gardó Berta szabad ember, akármilyen nyomorúságos az élete. A történelem – Trianontól a világháborún át a diktatúráig – állandó ide-oda költözésre kényszeríti; de azt az embert, akivel él, legalább ő maga választja. Nem sodródik, hanem tudatosan dönt. Az ember akkor válik szabaddá, ha folyamatos önvizsgálatot tart, megéri az indítékait, és döntést hoz. Ma is rengeteg nő elkerüli ezt, és próbál nem saját jogán, hanem „másan át” élni; a férjén át, a gyermekein át. Közben továbbadja az ebből fakadó frusztrációkat. Az a figura, akit én játszottam, egy vidéki asszony, aki semmiről nem dönt, minden csak történik vele. A rendező, Fekete Ibolya részben talán az erdélyiségem miatt választott erre a szerepre. Sok tragikus történet van a családomban, amely erdélyi történelmi traumákhoz kötődik. Az édesapám végigsírta ezt a filmet, hiába van tele humorral, hiszen sokkal több tapasztalata van ezekről a dolgokról. Én inkább mosolyogtam rajta. A színészetben az zavart, hogy más nevében kell beszélnem. A kamerával nem volt gondom, mert költőként megszoktam a szereplést. De azért ma is gyorsabban ver a szívem, ha egy tornateremnyi gyerek elé kell kiállnom.

– **Gyakran szerepel iskolákban?**

– Nem olyan gyakran, mint Lackfi János, de mondjuk, hogy feleannyit. Csak pár költő van az én generációból, akik rendszeresen járnak az országot; Tóth Krisztina, Erdős Virág, Varró Dani. Nagyon szeretem a kisgyerekes fellépéseket. Néhány jópofa verssel indítok, aztán bármi szóba kerülhet. Az egyik iskolában volt egy kisfiú, aki azt mondta, őt nem érdeklik a versek, csak a foci. Felolvastam neki a *Rúgom a bőrt* című gyerekkönyvből, amit én fordítottam. Meg volt főzve. Az a baj, hogy a gyermekeim lassan kinőnek ebből a korból. Akkor volt számomra eleven a gyermekirodalom, amikor kicsi gyermekeim voltak. Lassan el kell kezdenem kamaszoknak írni.

.....

– **Verseket?**

– Kimondottan a kamaszoknak nehéz verset írni. Bár Lackfi János megcsinálta, a Kapjátok el Tüdő Gyusztit verseit a gyerekeimnek is felolvastam, és szerették. Nem olvasnak verset, de tőlem örömmel meghallgatják. Most pont az Aranyembert olvasom nekik, mert azt maguktól sosem olvasnák el. Nagy küzdelem még így is, mert utálják Tímeát. Örülök, hogy ki mernek mondani ilyen dolgokat. Én sosem mondtam volna olyat, hogy egy klasszikus mű valamelyik szereplőjét utálom. Érdekes szembesíteni az én lányos, álmodozó gyerekkoromat a fiaim célelvű, dinamikus világával. Ha verset írnék kamaszoknak, biztosan ez a dinamizmus jellemezné őket.

– **Hogy lehet a mai gyerekeknek eladni Jókait?**

– A szülő vagy egy jó tanár képes lehet erre. Ha Jókaihoz élmény kötődik, meg fogják szeretni. A mai gyerekek nem ahhoz szoktak, mint mi. A virtuális világban ők is részesei az eseményeknek, folyamatos akcióban vannak. Nem passzívok, mint az iskolában. Sok intenzív élmény éri őket, ezért predesztinálva vannak a figyelemzavarra. Én játékosá tenném az oktatást, használnám a gyerek képességeit. Problémákat kellene megoldaniuk, hogy érezzék, fontosak. (...)

– **Nincs még novelláskötete, pedig számos novellát jelentetett meg, közülük sokat női magazinokban, mint a Nők Lapja vagy a Marie Claire. Ezek a lapok eleve nőkről szóló történeteket vártak öntől?**

– Nincs ilyen elvárás, nagyon ritkán adnak meg témát. Vannak néha férfihangok is a prózáimban, de többnyire sajnos nem túl szimpatikusak. Ősszel jelenik meg egy válogatás a novelláimból, és ez a kötet valóban „női történetekből” fog állni. Azt szoktam mondani, hogy „haragkönyv” lesz. Nagy keserűség és a férfi-női kapcsolat működésképtelensége bontakozik ki belőle. Lehet, hogy ez meglep majd egyeseket, mert költőként kedvesnek szoktak tartani. Pedig a felnőttverseimben sem ez a kedvesség dominál. Csak muszáj kapaszkodnom a fény felé, különben nem kelek fel reggel.

– **Miért ilyen keserűek ezek a történetek?**

– Ez talán egy tanulási fázis. Könnyebb az erőszakról írni. Ami nehéz, az a megértés; hogy isteni perspektívából szemléljük a szörnyűségeket. Nem egyetértve, csak együtt érezve. A traumákról való beszéd többnyire vagy némaságot jelent, vagy eltávolodást, vagy haragbeszédet. Szerintem ezeken túl kell jutni. Akkor vagyunk az önuralmunk birtokában, amikor egyensúlyba kerül a harag, a szeretet és a fájdalom. A női íróknál gyakran lehet találkozni haragos könyvekkel. A frusztrációk feldolgozása zajlik bennük; eltávolítjuk magunktól a haragunkat, és az írásban éljük meg, mert amúgy nem illik dühöngeni.

Szerintem máig óriási feldolgozatlan sérelem- és frusztrációhalmaz jellemzi a nőket, amely évezredek óta gyűlt össze. Ez nem csak a férfiak hibája. A matriarchális hatalom is tud nagyon kegyetlen lenni; mostanában olvastam például a női körülmételésről, ami iszonyú szenvedést okoz, és nők csinálják nőkkel, egyáltalán nem a férfiak kényszerítik őket erre. A zsarnok anyák és a zsarnok apák tulajdonképpen ugyanazt az urat szolgálják.

– **Melyik író lehet példakép, ha traumafeldolgozásról van szó?**

– Nekem nagy élmény Polcz Alaine műveit olvasni. Legtöbbször nem irodalmi ambícióval írt, hanem a pszichológus ambíciójával. A kibeszélés, a szembenézés igényével. Felismerte, hogy addig vagyunk áldozatok, ameddig nem tudunk beszélni a traumákról. Talán ebben vannak a nők lemaradva. A férfiak is szenvednek a hierarchikus hatalmi rendszerektől, de csodálatosan feldolgozták ezeket a traumákat; például azt, ahogyan egy szabad lényt megtörnek, hogy katonát csináljanak belőle, és gyilkosságra kényszerítsék. Ettől szenvedett Rilke és Ottlik is.

– **A Verslavina akkor indult el, amikor a közéletben vita alakult ki a nők szerepéről, társadalmi helyzetéről. Használ vagy árt, ha a politika ilyen témákhoz nyúl?**

– Használ, mert az emberek elkezdnek beszélgetni ezekről a dolgokról. Az irodalomnak is van egy ilyen „használati oldala”. Azért van, hogy segítsen élni, beszélni, gondolkodni. Nem valami hideg, eltávolított dolog. Ezért is nem lehet objektívan megítélni egy könyvet. Előfordul, hogy beleszeretnek egy műbe, de az is, hogy utálják. Ilyen szempontból a politika élet nélküli világ. Érdekeket, hatalmi pozíciókat tart szem előtt. A hatalom pedig nem ismeri a szeretetet. De jó, ha a politika által kiváltott diskurzusok függetlenné válnak a politikától, és tükröt tartanak elénk.

(Forrás: mno.hu, 2016. március 2.)

.....

Barátai a Verőfénynek!

*Ez így rendeltetett:
Hogy ne lehessen soha senkié,
És ne lehessen enyém senki se.
És legyek mégis a mindenkié,
És legyen enyém az egész világ.*

(Reményik Sándor: Predestináció)

2016-ban is ránk köszönt a magyar vers ünnepe! Hagyományörzés, nyelvünk előtti alázat és költőink előtti „főhajtás” készlet, hogy hívjunk és várjunk minden fiatal Ausztriából.

A 2016-os év költője **Reményik Sándor**. Rá emlékezünk halálának 75. évfordulóján. Az interbellikus korszak alkotója volt, akit Erdély tisztelettel, Magyarország megértéssel fogadott. A Pásztortűz c. folyóirat az ő áldozatvállalásának köszönhetően létezett. Híres versét, a *Templom és iskolá-t* a rendszerváltás óta talán a legtöbbször szavalták. Az *Ahogy lehet* és *Eredj, ha tudsz* c. művei szintén közismertek. De a szelídebb hangú költőre is érdemes figyelni. Ma is érthető, olvasható, követhető.

Műsorunk a tavaly új elemmel bővült: a felnőttek versmondásával. Ezt idén is folytatni szeretnénk.

Versmondó versenyünk vendége: Péter Erika, költő (Békéscsaba)

Zsűrink tagjai: Böröndi Lajos, elnök (költő, Mosonmagyaróvár)
Benyák Mária (szerkesztő, Pozsony)
Csire Márta (tanárnő, Bécsi Egyetem, Bécs)

Fiataljaink számára az önként választott művek mellé korosztályonként egy-egy kötelező versrészletet kellett az év költőjétől mondaniuk. Idei évünk könnyítése: a kötelező részlet elegendő lesz szép kiejtéssel felolvasni. (Érkezéskor mindenki elvehet egy olvasópéldányt belőle.) Az általános iskolásoknak (V.–VIII. osztály) a **Csendes csodák** egy részletét kell felolvasniuk, a felső tagozatosok (IX.–XII.) pedig a **Kegyelem** kezdősorait kapják.

Minden diák **szabadon választott verssel** lép fel. Szeretettel hívunk minden magyar vagy a magyar nyelvet szerető fiatal szavaló-versenyünkre. Jó lenne együtt látni, tudni titeket, minél többeteket.

A névsor elkészítéséhez kérjük, jelentkezetek be vagy tanítótoknál, tanárotoknál személyesen, vagy névvel és a mondani kívánt vers adataival az alábbi címen: lengyel.ferenc@aon.at Köszönjük!

Az idej, immár 21. találkozóink helyszíne a Collegium Hungaricum. Címe: 1020 (második kerület), Bécs, Hollandstr. 4.

Versmondó napunkat **2016. április 9-én, szombaton délelőtt 10 órakor kezdjük.**

Újra és újra hívunk: legyünk együtt 2016-ban is. Mert *ez az áldott magyar költészet megérdemel ennyit: egy közös versünnepet.*

A Bécsi Magyar Iskola közössége

V E R S
S O R
B A
N

Kedves versolvasó!

"A vers az, amit mondani kell"

Ha úgy érzed, van olyan vers, amelyet szívesen megosztanál másokkal, olyan vers, amely lehet, hogy nekik is új, -- ezt 2016. április 9-én délután 15:00 órakor a Collegium Hungaricumban megteheted.

Hozd magaddal! Olvasd fel! Mondd el!

... mert a VERS-SOR-BAN az irodalom- és versbarátok évi egyszeri és kötetlen találkozója szeretne lenni, a magyarországi versmaratonok bécsi társrendezvénye.

Mindenki szívesen látott vendége, mindenkit vár a

**versbarátok
köre**

Gyermekek oldala - Gyermekek oldala - Gyermekek oldala.**Cseh Katalin versei a Világtalan világosság című kötetéből****Szójáték**

Vakvágányon állok,
vakszerencsét várok,
vakbuzgóság bennem,
vakablakba tettem
minden reményem,
ott vannak még most is,
nagyon remélem.
Vakudvaron vakmacskát
vak társammal játszom,
hidd el, hogy csak vaklárma
a szomorúságom.
Vakvezető kutyámmal ballagok,
bennem csönd ül, s csönd ölében
újra csak én hallgatok.

Mandulafácska

Milyen lehet, nem tudom, a mandulafácska.
Azt mondják, gyönyörű, kecses minden ága,
törekeny, mint egy lány, vagy mint egy gyermek,
vagy mint a fogytán lévő szerelmek.
Elképzelni sem tudom, mert én nem látok,
hová rejtették előlem a világosságot?
Hol lakik bennem a fény? Válaszodra várva
gondolok egy vagy két mandulafára.

Ketten

Jó barátok ők, mindig ketten járnak,
együtt van melegük, s együtt is fáznak.

Egyikük látó, a másikuk meg vak,
közös a csöndjük, amikor hallgatnak.

Egyikük titok, a másikuk rejtelem,
osztóznak egynéhány isteni rejtjelen.

Egyikük vágy, a másikuk vágyódás,
kék eres szép álom, áttetsző álmodás.

Egyikük igenlés, a másikuk tagadás,
vadonatúj ingen tenyéryi szakadás.

Jó barátok ők, mindig ketten járnak,
lásd, gyermekei egyazon anyának.

Figyelő Figyelő Figyelő Figyelő

ELŐZETES

A májusi ünnepnapokkal járó számos "hosszú", több napos hétvége miatt a **Bornemisza Péter Társaság idei májusi rendezvénye elmarad!** Júniusi rendezvényünk meghívottjáról, tematikájáról a következő lapszámunkban értesítjük kedves olvasóinkat, rendezvényeink látogatóit.

KIÁLLÍTÁSOK

BUKTA IMRE kiállítás

Bukta Imre falusi származása jelentősen meghatározza művészeti nyelvezetét: programja nem más, mint hogy a világművészetbe kapcsolja a rurális világot. Saját alkotásait jellemző megalkotta a „mezőgazdasági művészet” (agro art) fogalmát, hiszen a falusi élet, a perifériára szorult emberek világából meríti témáit, és gyakran használja a mezőgazdasági eszközöket, anyagokat, illetve a megművelt tájat kiindulásként. **UngArt Galerie, Collegium Hungaricum** (Wien 2., Hollandstr. 4). A kiállítás megtekinthető: 2016. április 6 - május 6.

#moszkvater/A Széll Kálmán tér története

Budapesten, a **Kiscelli Múzeumban** 2016. májusában új időszaki kiállítás nyílik *#moszkvater/A Széll Kálmán tér története* címmel. Megismerhetjük a Széll Kálmán tér újkori történetét, felidézhetjük azokat a régi időket, amikor téglagyár vagy sportpálya tette ismertté ezt a városrészt. Nem maradhat el az emblematikussá vált óra bemutatása sem, amely immár műtárggyá magasztosulva idézhet fel változatos emlékeket mesélőkben és nézőkben egyaránt.

KONCERT / FELOLVASÓ EST

A bécsi **Musikverein** Brahms termében lép fel április 24.-én, 15:30 órakor a **Wiener Männergesang-Verein** (Bécsi Férfikar-Egylet). Vezényel: Barnás Antal. Műsoron: Lehár Ferenc, Orbán György, Franz Schubert, Giuseppe Verdi és mások művei.

A bécsi **Musikverein** Üvegtermében (Gläserner Saal) kerül sor április 20.-án, 20 órakor **MIJOU KOVÁCS** felolvasó estjére (Stefan Zweig: Maria Stuart). Zenei kíséret: Julia Auer (reneszánsz fuvola) Jean-Luc Bredel, (gitár), Bernhard Winkler (percussion).

SZÍNHÁZ

Vígszínház (Budapest), Házi Színpad.. **Márai Sándor: "Hallgatni akartam"**, monodráma, játssza: Hegedüs D.Géza. Az előadásban részletek hangzanak el Márai Sándor *Beszéljünk másról?*, *A Teljes Napló* és a *Halotti beszéd* című műveiből. Bemutató: 2016 április 2., 19:30. További előadások: április 10., 30., május 2., 23.

Absender: P.b.b.
Péter Bornemisza Gesellschaft
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

www.bornemisza.at

“Wiener Post“
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien

Österreichische Post AG Info.Mail Entgelt bezahlt

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
E-Mail: zoltan_ka@yahoo.com Redaktion: Zoltán Kászoni /// Bankverbindung der Gesellschaft: Creditanstalt Bankverein,
A-1011 Wien, Schottengasse 6. BLZ: 11000 Konto Nr. 00207578600 IBAN: AT58110000207578600 SWIFT (BIC): BKAUATWW